

Gabriela Vránová

Kromě herectví, zejména divadelního, miluje poezii. Na začátku devadesátých let publikovala knihu fejetonů Magnetický vítr. V současnosti hraje v celkem pěti divadelních představeních, vede dramatické oddělení na Mezinárodní konzervatoři v Praze. Na přelomu dubna a května tohoto roku vyjde její DVD Království poezie. Je vdaná za středoškolského profesora Jiřího Kepku, její syn, Ondřej Kepka, je herec a režisér.

Láska

Neexistuje nic většího, než je láska. Měla by každého provázet celým životem. Je důležité ji nejen dávat, ale také přijímat - to druhé se někdy ale musíme učit.

Mám štěstí, že jsem našla lásku, někdo jí hledá celý život. Spousta mladých děvčat dnes nemůže nalézt toho pravého. Chápu, že je to těžké, ale člověk musí velkou lásku nejdřív cítit v sobě - a když ji cítí, nemůže přece být tak zoufalý, že nemá partnera! Chceme-li lásku dávat, vždycky se najde někdo, kdo ji přijme.

Štěstí

Speciálně v naší profesi můžete být přesvědčená, že jste dobrá, vědět, že jste dobrá, a nedostanete šanci... Chce to štěstí.

MANŽELSTVÍ

Je to dobrá instituce. Teď je moderní žít na hromádce, všichni říkají: Proč bychom se brali? Odpovídám: A proč ne? Vy si necháváte zadní vrátka, bojíte se toho, nejste si jisti! Zatím ale nikdo nic lepšího nevymyslel.

Muži

S nimi je to těžké a bez nich by to také nešlo. Naše základní životní polarita je taková: muž a žena.

Příslloví praví, že mužský nic nevydrží, žena vše. To je pravda, ale s velkým nadhledem a velkou láskou musím konstatovat, že muži jsou křehčí bytosti než ženy.

RODINA

Jsem ze čtyř dětí a moje rodina vždycky cítila i širší svazky.

Můj nejstarší bratr zemřel před lety a nikdy mě to nepřestane bolet. Mladší bratr je mi po manželovi a synovi nejbližší člověk. Rodina pro mě znamená maximum - je to velký široký kruh, který se rozpíná přes Brno, rodné Slovensko až do San Francisca, kde bydlí moje sestra. Cit pro rodinu, který sdílíme, je velký dar.

Děti

Vdávala jsem se, protože jsem věděla, že Jirka bude dobrý táta. Přesně devět měsíců po svatbě se narodil Ondra. Jednou, už mu bylo asi šest let, jsme s ním byli v Rumunsku. Chodila tam taková malá holčička, Gábinka. „Nemůžeme mít taky doma Gábinku?“ ptal se Ondra. Váhali jsme a nakonec jsme se s manželem dohodli, že ne. Ale nějakou Gábinku jsem ještě měla mít... Když ženská může, tak má mít děti. Samozřejmě jsem šťastná, že mám syna, a doufám, že se konečně dočkám vnoučete!

Peníze

Jsou nutné, potřebné, chtěla bych jich víc, ale jejich shánění se člověk nesmí podřídit. Vláda peněz se mi strašně nelíbí.

Profese

Herectví je příšerně předvádivé - bez obecnstva neexistujeme. Mají-li vás lidi rádi, jdou se na vás podívat, poslechnout si - to je pocit nad všechny ceny a úspěchy.

Věci mezi nebem a zemí

Jsem věřící, ale nechodím pravidelně do kostela. Jestli si myslím, že se člověku žije líp s vírou? Těžko říct. Věřit je odvaha, ale nevěřit také! Říct Bůh není! chce odvahu. Sama jsem mnohokrát na pochybách, ale nevěřím, že je tady všechno jen tak - že jsme tady jen tak z plezíru. Jsme obrazem božím na světě, to je pravda.

Má desetiletí

20 let a víc - Divadlo, divadlo, divadlo!

30 let a víc - Láska, dítě, rodina a divadlo...

40 let a víc - Zdraví mých nejbližších, bydlení, divadlo, divadlo, divadlo... Krize středního věku?

Nebyla! V té době jsem hrála milovnice v Divadle na Vinohradech.

50 let a víc - Zdraví mých nejbližších - moc těžké období. Ale také nadšení z revoluce a změn ve společnosti. Divadlo... Manželská krize?

Tu jsem si nikdy nedovolila.

60 let a víc - Odchod z divadla, který moc bolel. Hodně jsem ale tvořila i jinde, napsala knihu, připravovala DVD...

Životní nadhled jsem snad nikdy nezískala, až teď snad dozrívám.